

Englændertræffet 2008 - med super godt vejr

Tekst : Poul Badura – Foto's : PoulGraakjær

Som bekendt blev årets Englændertræf flettet ind i Silkeborg's Automania. Allerede tilbage i november sidste år havde formand Jørn og undertegnede møde med Silkeborg's turistchef, og i februar/marts i år gik så detailplanlægningen i gang.

Vort lille 2-mands udvalg fik den store ramme på plads og afventede Automania's udspil, hvorfra vi så plukkede det vi mente kunne være interessant. Ikke alt kunne opfyldes, men programmet så fornuftigt ud og invitationerne udsendtes med klubbladet.

Både Ulrik og Povl har været 'udsendte medarbejdere' i forbindelse med opholdet på Låsby Kro, så fredag d. 29. August troppede de første deltagere op i god tid på kroen (inkl. undertegnede og frue), hvorfra vi kørte til Silkeborg til det første programpunkt kl. 14: Samling på reserveret P-plads overfor turistbureauet lige ned til kajplads for "Hjejlen" – Silkeborg søernes mest berømte hjuldamp.

Omkring kl. 14.30 rullede vi stille og roligt til fælles samling på Søtorvet, få hundrede meter derfra.

Vel ankommet, parkeret sammen med omkring 100 andre biler på en reserveret P-plads ved Kquickly, og lige fået standset motorerne udbrod den første krise: Alle skulle straks starte igen og køre over på en anden P-plads på den modsatte side af et stort lyskryds. Midt i fredagens indkøbsstrafik til og fra Kquickly tog det

ROVER OWNERS CLUB

sin tid, og det lykkedes såmænd også et par stykker at køre forkeret, bl.a. på grund af manglende styring af trafikken fra Automania folkene.

Så faldt der endelig lidt ro over det og vi fik behørigt sparket dæk med de andre fremmødte, men inden længe var den gal igen.

Vi skulle nemlig op på Rådhuspladsen, som ligger lige bag P-pladsen, hvor borgmesteren ville holde velkomsttale, hvorefter de enkelte biler skulle præsenteres enkeltvis for det fremmødte publikum.

Det vides ikke helt hvad der gik galt, men der var næppe plads nok på Rådhuspladsen til os alle, så vi fra Englændertræffet (17 flotte ekvipager: Rover, Hilmann, Commer og Sunbeam) plus adskillige andre biler holdt fortsat på P-pladsen mens borgmesteren talte !

Herefter sneglede rækken sig fremad - langsommere end tomgang - indtil vi var sluppet forbi en ellers dygtig præsentation af vore biler. Nu ventede vi så kun på at komme ud fra rådhuspladsen, hvor vi skulle flette ind i fredagens myldretidstrafik, til en tur rundt om byen og tilbage igen til P-pladsen. Det var træls.

Ved 18-tiden gik vi fra Englændertræffet over på den anden side af gaden til aftalen med Rib-House, hvor vi havde reserveret plads.

Under megen munterhed og snakken fik vi bestilt individuel menu, hvilket gik forbavsende hurtigt at få leveret, omstændighederne taget i betragtning.

Undervejs under spisningen dukkede restaurantchefen op og markerede at han ville sige noget. Alle tav stille, hvorefter han blot sagde : "Tak" – og gik igen. Store klapsalver – ingen tvivl om at stemningen (og lydniveauet) på Englændertræffet var højt.

Herefter kørte vi samlet til Låsby Kro, hvor stort set alle tilmeldte havde reserveret værelser. Kroen havde afmærket P-pladser reserve-

ROVER OWNERS CLUB

ret alene til vores biler. Det så flot ud med alle på rad og række.

Stemningen på kroen er helt speciel. Krofatter er samler om en hals og alle vegne er der ophængt gamle billeder og gamle reklameblikskilte, ligesom man har fyldt stedet op med alverdens andre kuriosa fra ældre tider i bedste antikvitetshandlerstil. Lysekronerne i festsalen er gamle kirkelysekroner, fra nabokirken, velvilligt udlånt for at sprede lyset over forsamlingen.

Fredag aften blev tilbragt på kroens terrasse med øl, kaffe og vin – og masser af snak til godt ud på den utroligt flotte klare og lune aften.

Lørdag morgen oprandt i strålende solskin med masser af frisk dug på bilerne, tilstrækkelig mængde vand til en gratis manuel vognvask og aftørring inden det store morgenbord.

Med Ulrik som 'vognstyrer' på kolonnen og undertegnede som 'rosinen i pølseenden' kørte vi – nu 20 biler – mod Søgaard Classic Auto – på en rute over Gjærn Bakker og områdets øvrige smukke natur.

Det kneb dog lidt med at holde kolonnen; pludselig mistede 'nogen' forbindelsen til den forankørende, der lige så lidt opdagede at resten ikke fulgte med. Så holdt vi der !

Efter lidt tids mobiltelefonisk kommunikation enedes vi om at mødes ved Gjærns Automobilmuseum, for igen at få lidt samling på tropperne, hvilket også lykkedes.

Og herfra gik det så problemfrit frem til målet.

Hos Søgaard mødtes vi med en stribe Cobra'er, Morgan'er og lidt blandet blankt. Hvad vi skulle hos Søgaard står ikke helt klart, da der ikke var andet end de fremmødte at kikke på – og dem havde vi jo allerede set på Sørtorvet om fredagen !

Efter at have kikket lidt på hinanden og taget fra på det sponsorerede morgenbord, kørte vi i samlet flok til Silkeborg og P-pladsen på Sørtorvet, ja dvs. nu var det jo blevet lørdag med denne dags traditionelle indkøbstrafik, så det gik noget trægt at komme frem til målet.

Flere biler var kommet til, da folk nu havde fri, så på grund af pladsmangel på Sørtorvet blev vi sendt ind på et torv bag den gamle papirfabrik - et i øvrigt smukt restaureret fabriksområde.

Efter at have fjumret lidt frem og tilbage for at finde den rette indkørsel lykkedes det at nå frem. Lynhurtigt fik vi etableret os med Roverflag mellem lygtepæle og vores flag monteret på et par burvogne venligt udlånt fra Radisson's hotelkøkken.

ROVER OWNERS CLUB

Det stod herefter alle frit at cirkulere lidt rundt og selv skaffe sig lidt frokost, hvilket der var rigelige muligheder for på fortovsrestauranter langs med kanalen.

Hen på eftermiddagen blev det lidt småkedeligt – flere af de andre bilmærker var så småt forsvundet og vi valgte også at bryde op og rulle mod Låsby Kro, hvor aftenens slag skulle slås. På vejen hjem skulle Povl Graakjær så lige bidrage til underholdningen ved at løbe tør for benzin (og så ved et biltræf!). Servicevognen med Holger på vagt kunne omgående levere den manglende vare fra reservedunk, og koretgen kunne fortsætte til kroen som om intet var hændt.

Og som programmet tilsagde blev dørene slået op kl. 18.30 til buffet med bl.a. spareribs og diverse tilbehør. Den levende musik startede ved 20-tiden og aftenens hovedperson Wenche lod sin stemme lyde over den dansende forsamling fra kl. 21. Så der var godt gang i den.

Søndag morgen oprandt som lørdagens og indledtes med vognklargøring og pakning for de af os der skulle hjem søndag. Adskillige havde dog valgt at blive til mandag.

Endnu en gang rullede vi til Søtorvet, hvorfra vi havde tilmeldt os til Folkesparekassens 25-års Jubilæums picnic-tur.

Automania bossen gav os dagens instruktion fra en klapstol, hvorfra han annoncerede, at der ville være blokeret for tværvejen i alle kryds,

så vi roligt kunne køre over for rødt lys. En fornuftig disposition, når omkring 200 biler skal køre i een lang kolonne ud af byen og ud i naturen.

Desværre koksede det allerede i lyskrydset ved udkørslen fra P-pladsen og vi så faktisk kun et enkelt sted optræk til en afspærring. Til gengæld holdt vi i lange rækker ved diverse lyskryds, og endnu værre gik det i en rundkørsel, hvor trafikken var så intens at Automania kolonnen blev slået fuldstændig i småstykker.

Mærkværdigvis så vi flere personer langs vejen iklædt selvlysende grønne veste, men ingen af dem dirigerede eller pegede hvor vi skulle køre hen, og den ene som pegede, pegede os i den forkerte retning, så undertegnede plus 2 norske Rootes deltagere fortsatte lige ud. Kort efter opdagede vi at ingen fulgte efter os, så vi vendte og kørte tilbage til krydset, hvor det viste sig at vi skulle have drejet til højre. Meget mystisk !

Mystikken blev dog hurtigt afsløret; vi var landet på præcis samme rute hvor et amatørcykelløb var i gang, og hvor 'de grønne mænd' hørte til.

ROVER OWNERS CLUB

Automania havde intet gjort for at markere ruten, hverken med kort, skilte eller officials, men sat deres lid til at vi kunne holde formationen. Det kan 200 biler altså bare ikke, og slet ikke når man samtidig skal passe på cykelryttere på nogle af de smalleste, mest snoede og mest bakkede veje i området. Et nærmest dødsens farligt miks.

Ved flere nedkørsler lå cykelrytterne lige bag eller ved siden af bilerne med hastigheder på op til 60-65 km /timen. Oven i dette var der flere private motionscyklister på vejene, 3 prærievogne med hver sit 2 hestes forspand, samt periodisk modgående bus og personbiler. Vi kørte i noget af den smukkeste natur man kan forestille sig, men ingen vognførere har set meget til det, da vi skulle være permanent oppe på 'lakridserne' for at undgå uheld - eller det der er værre.

Endelige fremme ved Folkesparekassens hovedkvarter, til den picnic-kurv vi havde sat næsen op efter, og som havde været annonceret alle vegne i månedsvis.

Fra den store jyske ordbog kan vi her afsløre at "picnic-kurv" på jysk

betyder "1 sandwich og 1 dansk-vand".

Skuffelsen var ikke alene stor – den var nærmest total. De fleste havde nok set en kurv for sig – eller evt. en pæn lille papæske – fyldt med lidt lækkerier, som vi kunne have indtaget på brinken ved en Silkeborg sø.

Sandheden var servering af en mere eller mindre kedelig sandwich på en meget støvet grus plads, så efter at have tisset af på sparekassens toiletter gik arrangement nærmest i opløsning, og vi fra Englændertræffet besluttede at 'nu kunne det være nok'.

Nogle ville tilbage på kroen, nogle vil køre til Silkeborg uden for arrangementet og nogle af os skulle hjem, så vi sagde pænt farvel og tak for hyggeligt samvær – og kørte derfra i alle retninger.

Automania en anden gang – tja ! Måske var arrangørernes ambitioner for store og ressourcerne for små. En aftale med hjemmeværns-politiet og trafikstyring ville have været på sin plads, under søndagens køretur, ligesom Automania's og Sparekassen's folk glimrede ved deres fravær som vejvisere. Vi så ingen større entusiasme fra de store bilforhandlere langs vejene, ingen Automania-flag eller andre markeringer uden for P-torvene.

Måske har Silkeborg biler nok til hverdag, så det er svært at piske en ekstraordinær stemning op ?

Historien om Låsby Kro

Så længe der har været veje til og mennesker der skulle på langfart, har der været behov for at få et måltid mad og komme i hus for natten.

I Middelalderen søgte man til klostrene eller præstegården og i øvrigt til bønder og borgere for at finde gæstfrihed og for med gode ord og betaling at blive hjulpet.

Efter reformationen begyndte kroerne at dukke op. Når kongerne rejste landet rundt i embeds medfør, var der behov for kroer og færgesteder ved de såkaldte kongeveje.

Låsby Kro er en kongeligt privilegeret kro, af hvilke der findes 113 af i Danmark. I 1283 bestemte Kong Erik Klipping, at der rundt om i landet skulle oprettes kroer.

Han blev i øvrigt slået ihjel i en lade, hvor han måtte overnatte, fordi der ikke var en kro i nærheden !

I 1396 besluttede Dronning Margrethe I, at der skulle være en kro på de store veje for hver 4 mil. Dette blev senere ændret til hver 2. mil.

Kromandens løn for at tage mod de vejfarende var i første omgang: Lov til at brænde brændevin, brygge øl, samt at bage brød til salg, såvel i huset som ud af huset. Endvidere fritagelse for borgerlige ombud, herunder fritagelse for indkvartering af soldater.

Den kongeligt privilegerede kro var kun for vejfarende, landsbyens beboere måtte, indtil 1912, ikke komme på kroen.

Låsby Kro fik først sit privilegium i 1734. Det sidste privilegium blev udstedt i 1912.

Låsby Kro har gennem årene bevareret sit gode renommé med hensyn til at betjene sine gæster og vejfarende med husly og mad.

Låsby Kro fremstår nu som en antik kro med dejlige selskabslokaler, moderne værelser og conferencefaciliteter samt gamle stuer med romantik og atmosfære, hvor mange glade gæster mødes i festligt lag.

... og det er ikke engang løgn !

Himmelbjerget

Da klubbens "Englændertræf" som bekendt blev afholdt i Silkeborg er det nærliggende at gøre rede for områdets måske mest berømteste sted : Himmelbjerget.

*Teksten er bearbejdet fra hjemmesiden:
www.himmelbjerget.dk*

Trods det, at Himmelbjergets top rejser sig 147 m over havets overflade, får man hos geologerne den oplysning, at Himmelbjerget er en "falsk" bakke. Da istiden var forbi, gravede de enorme smeltevandsmasser sig ned i jordlagene og dannede de tunneldale, hvis skrå sider danner den "falske" bakke - i modsætning til den "ægte" bakke, som er jævnt afrundet til alle sider. I tunneldalen, som skabtes af smeltevandet, findes den smukke Julsø, over hvis overflade Himmelbjerget rejser sig.

Det skyldtes først og fremmest digterpræsten St. St. Blicher, at Himmelbjerget blev kendt. Man fortæller, at nogle studenter en sommerdag i 1838 på en fodtur kom op på bjerget og blev så begejstrede over naturskønheden, der mødte dem, at de skrev til Blicher og foreslog ham at lave et folkemøde på Himmelbjerget. Blicher gik med begejstring med på ideen og samlede ved sine folkemøder, hvoraf det første blev holdt 1. august 1839, tusinder af mennesker.

Blicher glemte dog i sin begejstring af spørge ejeren af Himmelbjerget, gårdejer P. Nielsen, Himmelbjerg-

gården, om tilladelse til at afholde folkemødet, og det tog P. Nielsen ham meget ilde op, og der udviklede sig en veritabel læserbrevskrig mellem de to.

I sommeren 1840 gæstede Christian d. 8. Jylland, og da han hørte om "fejden", greb han ind og løste spørgsmålet ved at leje Himmelbjerget af P. Nielsen. Således kunne enhver frit færdes der, og endelig i 1871 fik staten skøde på bjerget på - som det hed - til "fuldkommen ejendom".

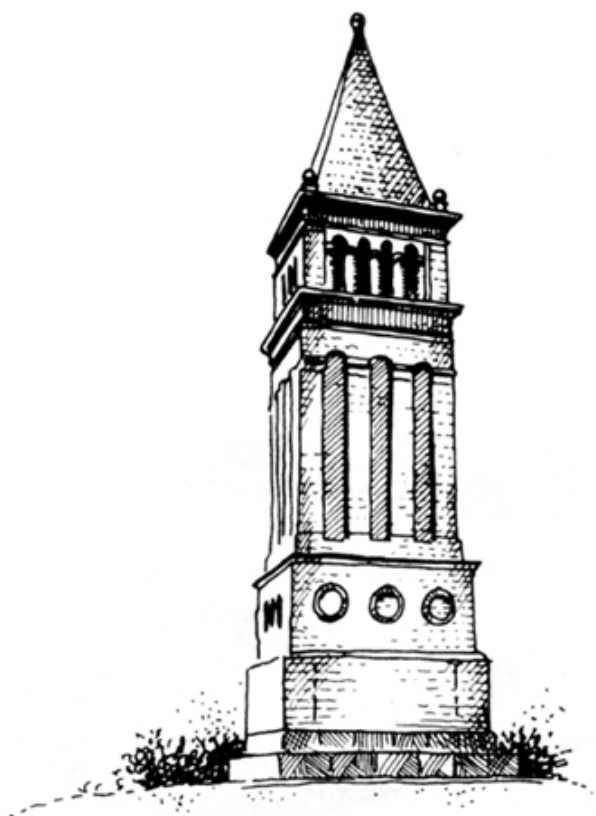

Himmelbjergtårnet, der er 25 meter højt, er rejst som minde over kong Frederik d. 7., der den 5. juni 1849 gav det danske folk dets frie forfatning.

Tårnet, der er tegnet af arkitekt L.P. Fenger, bærer en frise med indskriften: "Til minde om kongen - Frederik d. 7. - det danske folks ven - Grundlovens giver".

ROVER OWNERS CLUB

Arbejdet med opførelsen blev påbegyndt 1874, og d. 6. juni 1875 kunne tårnet "afsløres". Der manglede dog udsmykningen, nemlig kongens portræt samt mindekransene, der blev udført af billedhugger Ring. Disse udsmykninger blev afsløret ved en grundlovsfest i 1891. Siden da er intet ændret ved tårnets udseende.

I området har man gennem tiden rejst en række mindesten:

Blicher stenen (rejst på Blichers 100-års fødselsdag d. 11. oktober 1882), Budde stenen (rejst i 1905 for en lokal skoleleder), Vilhelm Beck stenen (til minde om pastor Beck fra Indre Mission), Tscherning stenen (rejst i 1883 for en af de tidlige fortalere for Grundloven.

Stenen bærer teksten: "Anton Frederik Tscherning. Det store menige folks talsmand - den politiske ligheds forsvarer indtil sin død", og Kvinde stenen (rejst 11. september 1921 som et minde for indførelse af kvindernes valgret - givet i Grundloven af 1915).

Helt indtil 1847 opfattede man Himmelbjerget som Danmarks højeste punkt. I 1847 målte Generalstaben, at Himmelbjerget blot var 147 meter og at Ejer Bavnehøj var det højeste punkt

I 1941 blev Ejer Bavnehøj overraskende slået af Yding Skovhøj, men det var iberegnet en bronzealderhøj - altså en menneskeskabt forhøjning.

I 1953 fastslog Geodætisk Institut at Ejer Bavnehøj er højest - nemlig 6 centimeter højere end Yding Skovhøj

I 2005 blev nye målinger offentliggjort. Møllehøj - beliggende kun 200 meter fra Ejer Bavnehøj - blev målt til 170,86 meter over havet
